

kompetenceområde ikke bør omfatte enhver afgørelse efter loven, men at der som udgangspunkt må lægges vægt på, at sagerne må have så indgribende eller principielle konsekvenser, at de kan bære en behandling for en sådan ekstra instans. Det centrale område for miljøankenævnet er derfor sager om godkendelse, påbud og forbud efter miljølovforslagets kapitel 5 om særligt forurenende virksomheder m.v.

Disse hensyn gør sig i hvert fald ikke i samme omfang gældende på levnedsmiddellovens område, idet forslaget til lov om levnedsmidler m. m. viderefører og udvikler de regler, der allerede findes i den gældende levnedsmiddellov af 1950. Den omstændighed, at den hidtidige ordning med godkendelse af levnedsmiddelvirksomheder administreret af lokale myndigheder nu for visse virksomheders vedkommende ændres til en autorisationsordning meddelt af en central myndighed, men i samarbejde med de lokale myndigheder, vil ikke kunne begrunde, at afgørelser i henhold til levnedsmiddelloven skulle kunne indbringes for en sådan instans. Hertil kommer, at afgørelser efter levnedsmiddelloven normalt ikke vil have den indgribende karakter, som afgørelser efter en lov om miljøbeskyttelse ofte vil have, og praksis på det hidtidige område viser, at klagesager vedrørende levnedsmiddelspørgsmål i mange tilfælde vedrører spørgsmål af mere detaljeret og ukompliceret karakter, altså spørgsmål, som efter miljølovforslaget i de fleste tilfælde ikke vil kunne indbringes for nævnet. På levnedsmiddelområdet kommer den interesseafvejning mellem de forskellige samfundsmæssige hensyn — hensynet til virksomheden og de samfundsmæssige omkostninger og hensynet til omgivelserne og miljøet, hvilken afvejning navnlig har begrundet oprettelsen af nævnet — slet ikke til udtryk, idet problemstillingen på levnedsmiddelområdet er en helt anden, nemlig i første række hensynet til levnedsmidlers sundhed og renhed.

Man vil være overordentlig betænkelig ved at indføre en ordning, hvorefter sager efter levnedsmiddelloven af den omhandlede karakter skulle kunne indbringes for miljøankenævnet. En sådan ordning vil medføre, at nævnets struktur og personaleforbrug vil blive betydelig mere omfattende end angivet i forslag til lov om miljøbeskyttelse, lige-

som det må befrygtes, at en sådan ordning kan medføre, at nævnet ikke som forudsat kan koncentrere sig om de virkelig betydelige sager i forbindelse med miljøbeskyttelsen.

Spørgsmål 3:

Udvalget udbeder sig oplysninger om et eventuelt kommende EF-direktiv angående „Europabrød“, herunder særligt om dette direktiv vil indeholde regler om datomærkning, der afviger fra de i forslaget skitserede.

Svar:

EF-kommissionen har udarbejdet et udkast af 27. juli 1972 til rådsdirektiv vedrørende tilnærmelse af medlemsstaternes nationale lovgivning om brød. Dette udkast er den 5. januar 1973 med mindre ændringer forelagt EF-rådet.

Af direktivudkastet fremgår det, at en egentlig harmonisering har måttet opgives, bl. a. som følge af forskelle i forbrugernes ønsker om smag og brødkvalitet i øvrigt samt i traditioner i producentledet. Det er således fremhævet i udkastet, at medlemsstaternes nationale regler om de vigtigere brødprodukter kan opretholdes.

Udkastet, der er knyttet til EF-traktatens bestemmelser om fjernelse af tekniske handelshindringer, åbner dog mulighed for, at der under iagttagelse af direktivets forskrifter kan fremstilles et produkt, der under betegnelsen „EUR“ kan sælges inden for hele fællesskabsområdet. Et medlemsland må ikke gennem særlige bestemmelser om levnedsmiddelhygiejne m. v. lægge hindringer i vejen for fri bevægelighed mellem medlemsstaterne af dette brødprodukt, såfremt det opfylder direktivudkastets bestemmelser. Det skal dog bemærkes, at gennemførelse af direktivudkastet næppe vil få væsentlig betydning på det danske marked, idet direktivet i hovedsagen forventes at få betydning for mere specielle produkter med beskedent omsætning.

I udkastet er fastsat bestemmelser om mærkning udover betegnelsen „EUR“. Emballage for sådant produkt skal således tydeligt mærkes med oplysning om varens art, fedt- og sukkerindhold, vægt, indhold af konserveringsmidler samt med angivelse af varens producent, distributør eller sælger.